

Programma

Rectorsfeest Pius X Lyceum
op zondag 2 en maandag 3 februari 1964
in Marcanti, Jan van Galenstraat 8 - 10
Amsterdam

Aanvang 8 uur precies

Dit programma strekt tevens tot
BEWIJS VAN TOEGANG
op de zondagavond

Programma (wijzigingen voorbehouden)

1. Opening door de voorzitter van de schoolraad, Frans Pruyt

2. *Macbeth*

Treurspel in 5 bedrijven door William Shakespeare, in de vertaling van Nico van Suchtelen.

Souffleuse	Marga Meier
Inspiciënt	Henk Bierstee
Assistent-inspiciënt	Harry Broekman
Fluitiste	Marijke Blommaert
Trommelaar	Freddy Zegwaard
Kostuums	Firma Serné
Kapwerk	Firma Michels

Het geheel staat onder leiding van de heren J. J. Hoving en G. H. M. van Lent, geassisteerd door mejuffrouw G. Verberne en de heren H. van der Goen, G. Herben, A. Plasman en R. Verhagen.

Dramatis personae:

Duncan, koning van Schotland	Peter van Veen
Malcolm	Matthee Verdaasdonk
Donalbain zijn zonen	Guus Nijsten
Banquo	Floor Peters
Macbeth generaals van het Schotse leger	Luuk Scholing
Macduff	Rob Oostenbroek
Lenox	Frank Engelhard
Rosse Schotse edelen	Jan Spiekerman
Menteth	Jook Walraven
Angus	Wim van den Bosch
Cathness	Albert Osterhaus
Fleance, zoon van Banquo	Albert Osterhaus (d)
Siward, Graaf van Northumberland	Jaap Bolsmann
De jonge Siward	Kees Campfens
Seyton, officier uit het gevolg van Macbeth	Harry Broekman
Zoontje van Macduff	Theo van Lent
Een Engelse dokter	Eddie Oosterbaan
Een Schotse dokter	Wim Ostendorf
Een soldaat	Josef Evers
Een portier	Wim Ostendorf (d)
Een oude man	Eddie Oosterbaan (d)
Lady Macbeth	Carry Bekker
Lady Macduff	Marjo Dieters
Hofdame van Lady Macbeth	Marjo Dieters (d)
Hecate, godin van de toverkunst	Marijke Blommaert
Drie heksen	José Drost
	Erna de Greef
	Addy Huisman
Heksenjong	Theo van Lent (d)
Lords, edelen, officieren, soldaten, moordenaars, dienaars en boden	Joop Homan, Fred Collelijn, Josef Evers, Jook Walraven, Rob van Beek, Jaap Bolsmann, Hans ten Broeke, Kees Campfens, Kees Sol, Helmut Smit, Harry Broekman, Peter van Veen, Eddie Oosterbaan
De geest van Banquo en andere verschijningen	
Plaats der handeling Schotland.	
Het einde van het vierde bedrijf speelt in Engeland.	
Pauze na het derde bedrijf.	

L.S.,

Dit jaar is het vier eeuwen geleden, dat William Shakespeare (1564-1616) werd geboren. In Engeland en overal ter wereld waar belangstelling bestaat voor de schone letteren en het toneel, wordt dit feit feestelijk herdacht. Men houdt bijeenkomsten en banketten. Literatoren vertalen de volledige werken in alle tongen en talen. Professoren analyseren de stukken op spitse wijze. Brilljante opstellen verschijnen in letterkundige bladen. Kortom, het gonst en zoemt dit jaar meer dan ooit in de Shakespeare-bijenkorf. De beste wijze om de meester te eren is echter nog steeds hem zelf aan het woord te laten. Dat willen wij vanavond doen, door „Macbeth" voor U op te voeren, al zult U genoeg moeten nemen met de overigens prachtige vertaling van Nico van Suchtelen.

De sonore taal-muziek van bijvoorbeeld:

... his virtues
Will plead like angels, trumpet-tongued, against
The deep damnation of his taking-off.",

zult U moeten missen. Gelukkig blijft er nog genoeg te genieten over. Als een goede Sint zorgt Shakespeare ervoor, dat ieder het zijne krijgt. Er is voer voor psychologen en filosofen. De man van de daad vindt aktie in overvloed. Teer-besnaarde zielen worden ontroerd door enige gevoelige tonelen. De dichter wordt getroffen door de schone taal en zij die door Shakespeare met zeventiende eeuwse vrijmoedigheid „stinkards" werden genoemd, zullen in ieder geval met het prettige gevoel naar huis gaan, dat een oude koning, een edelman, een edelvrouw met zoontje, enige lans-knechten en tenslotte Macbeth zelf op gruwzame wijze worden vermoord met als toegift nog een zelfmoord, zij het dan achter de coulissen. Om maar niet te spreken van heksen, geesten, bliksem, donder en trompet-geschal. Dit alles en nog veel meer . . .

Het stuk boeit jong en oud en dat is dan ook de reden waarom wij het kozen.

Wij vleien ons niet met de gedachte dat wij dit toneelstuk, dat zelfs het beroepstoneel voor enorme problemen stelt, gaaf kunnen brengen. Dit van jongens en meisjes te verlangen, die elke dag ook nog enige andere zaken te behartigen hebben dan het leren van hun rol en het bijwonen van de vele repetities, ware onrechtvaardig.

Als de Kunst echter een integrerend deel van het Leven pretendeert te zijn, dan behoort zij ook het bezit te zijn van allen.

En tenslotte . . . de Muze wordt meer gestreeld door jeugdige overmoed dan door bezonnen wijsheid.